
DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW.

W Lwowie Dnia 27go Września 1792.

N^{ro.} 4.

W O L N O Ś C

Czyli Dyfertaćya o wolności czytana w Zgromadzeniu Patryotycznych Politykow we Lwowie w Miesiącu Wrześniu i Październiku 1792 roku przez Pana Teodora Mędrskiego Prezesa na ten czas rzeczonego Towarzystwa.

P R Z E D M O W A.

O każdym podobno Zgromadzeniu prawdzi się owo starodawne przyślowie: *Quot capita tot sententiae.* W Towarzystwie naszym długo się różne członki o to: co jest *Wolność* między sobą zgodzić nie mogły, podczas każdego posiedzenia sprze-
czano się o znaczenie tego wyrazu *Wolność*, każdy popierał zdanie swoje gruntownemi dowodami, i nierazby były ztąd
żwawe powstały spory, gdyby Wyrocznia nasza Pan Mędrski
rozdwoionych niebył umiał łagodzić umyślow. Ze się zaś
podobne sprzeczki od kilku Miesiący bardziey zagęścily, więc
dla

dla oszczędzenia kosztownego czasu powszechna na to nastąpiła zgoda, żeby każdy z Panow Referentow oprócz Referatu z Nowin gruntowną Dyssertacją o ważniejszey iakiey materyi polityczney ułożył, w niey istotę rzeczy dokładnie wyluszczył, dowody zdania swego przelożył i objaśnił, a gdy koley podług starszeństwa na niego przyidzie, w Zgromadzeniu przeczytał, po każdym punkcie wolno będzie przytomnym Wspolreferentom i innym Panom Assessorom zdanie swoje i uwagi przelożyć, ktore Sekretarz Towarzystwa wiernie w protokoł wciągnie, dopiero potym kreskowanie nastąpi, czyli zdanie Referenta o polityczney iakiey materyi w Dyssertacji wyluszczone za gruntowną i niezawodną prawdę w Towarzystwie miane bydź powinno. Pan *Mędrski*, ktory się w uskutecznienu chwalebnych ustaw Towarzystwa nikomu wyprzedzić nie pozwala, podjął się pierwszą Dyssertacją o *Wolności* napisać, iakoż uiscił się w przyrzeczeniu swoim, i na dzisiejszey Sessyi następującym sposobem o *Wolności* referować zaczął.

Quid verum atque decens curo, & rogo,
Et omnis in hoc sum

Hor.

Gdy w poważnym gronie waszym Panowie moi! zdanie moje o *Wolności* przelożyć zamyślam, nie sądzę bydź rzeczą potrzebną obszernie rozwodzić się z tym, na czym *Moralisci* i *Prawnicy* *Samoczynność* (*spontaneitas*) *nieprzymuszoną wolą*, i *wolność* zakładają, ani chcę powtarzać owej niewzruszoney prawdy: że *człowiek jest wolną istotą*, bo każdy z nas poznaie to, że może czynić, co czynić postanowił, byle tylko zamierzona czynność się jego nie przewyższała. Moim zamiarem jest raczey dochodzić własność obywatelskiej wolności, którą się każdy człowiek w społeczeństwie z innemi żyjąc iak nayszacowniejszym darem załzczycać może; Nim iednak do tego zamiaru bliżey przystąpię, pozwolcie Panowie moi! żebym myśl moją względem *Nieobowiązności*, *Wolności*,
w po-

w powszechności wziętej, i o rozwiązłości przed wami wy-
nurzyl.

Reszta potym.

Z P O L S K I

Pewne wiadomości.

Ponieważ Generalna Konfederacya pierwzey Dekla-
racyi Krolewskiej względem złączenia się z nią nie przyjęła,
więc Krol powtorną Deklaracyą od siebie dać musiał. Ta Deklara-
cya słowo w słowo w tym dzienniku zaraz umieszczona będzie iak
tylko się Towarzystwo Patry. Politykow o iey Autentyczno-
ści przekona.

W Brześciu deliberowano nad tym: czyli Komenda nad
Woyskiem Hetmanom oboygą Narodow, czyli też Komisyi
Woyskowej powierzona bydź ma, kreski wypadły na stronę
Hetmanow, sekretne zaś vota na stronę Kommissyi.

Słychać, że Xiążę Jegomości Czartoryjski Generał Ar-
tyleryi w Woysku Cessarzkim i Szef Regimentu Pancernego
Cesarza Jegomości o protekcyą dla Dobr swoich w Polscze
prosil, i otrzymał. — Przejżdżając przez Tarnow właśnie gdy
się to miasto paliło, ujęty litością nad nieszczęśliwemi pogo-
rzelcami 100 Dukatow onymże darował.

Z A U S T R Y I.

Pewne wiadomości.

Dnia 14. Września w dzień Uroczystości Podwyższe-
nia Krzyża S. odprawiła się w Wiedniu w Kościele Parafial-
nym Zamkowym Kapituła Orderu Gwiazdzistego dla Dam,
podczas której Najjaśnieysza Cesarzowa Wielka Mistrzyni i
Pro-

Protektorka rzeczonego Orderu następujące Damy nim ozdobić raczyła: *Maryą Amalią i Maryą Antonią Królowny Neapolitańskie. Karolinę Xiężnę de Szwarzenburg Lobkowitz, Jozefę Xiężnę de Firftenberg Lichtenstein, Fryderykę Ludwikę Markwizową de Piatti, Barbarę Hrabinią de Buchholz Westfalen, Annę Hrabinią Alfani Connestabile Clementini, Joannę Xiężnę de Doria Caretto Quirsi, Maryą Annę Xiężnę de Pignatelli Butera, Franciszkę Xiężnę de Andria Guewara, Magdalanę d'Aquino Xiężnę di Montemeleto, Maryą Matgorzatę de Pignatelli Xiężnę d'Andria, Julią de Karaffa Xiężnę di Cassano Serra, Maryą Ludwikę di Medici, Elżbietę de Kuffzstein Hrabinią Keffenbiller, Tereffę de Bredau Hrabinię Cavriani, Karolinę de Hohenfeld Hrabinię Palfy, Gabryelę de Desfours Hrabinię Wallis, Franciszkę de Hohenfeld Hrabinię Waldsstein, Eleonorę de Keglewich Hrabinię Orsich, Jozefę de Canal Hrabinię Pachta, Konstancyą, de Picolomin Xiężnę de Vasto Gerardo, Artemisią Borghesi z Xiążąt d'Elci, Helenę Mastiani z domu Amati, de Sigray Hrabinię Battbyani, Maryą Annę de Germiani Hrabinię Mazzolani, Jozefę de Klenau Hrabinię Haysenszteyn, de Trau Baronową Orzi.*

Dnia 23. Sierpnia posłały Stany Xięstwa Siedmiogrodzkiego znaczną Deputacyą do Kommissarza z ramienia Cesarza Jego Mości na Seym wyznaczonego, zapraszając go do odebrania od nich przyięgi wierności, udał się zatym rzeczony Pan Kommissarz z przepyszną Asystencyą otoczony własnymi Oficyalistami i Urzędnikami od Gubernium do Zgromadzenia Stanow, gdzie po skonczoney do tey Uroczystości stoffowney mowie Stany Xięstwa Siedmiogrodzkiego przyięgę wierności Nayiaśnieyszemu Cesarzowi Franciszkowi II. wykonały, Kommissarz Cesarzski wzajemnie imieniem Monarchy na utrzymanie Praw Narodu Siedmiogrodzkiego przyiągl, z tą samą Asystencyą odprowadzono znowu Pana Kommissarza do iego pomieszkania, gdzie wspaniały nastąpił obiad, podczas którego z Bramy tryumfalney przed rezydencyą

Kom-

Kommissarza wystawioney pieniądze między ludzi rzucono, tudzież chleb i wino między Pospolstwo w obfitości rozdawano, wieczor całe Miasto było illuminowane.

Z *Wiednia*. Nadworna Rada Rzeszy Niemieckiej dnia 18. Września z zwykłą uroczystością przysięgę Najjasniejszemu Cesarzowi Jegomości wykonała.

Lifty z *Semlina* pod 10 Września pisane donoszą: że Spahi w *Belgradzie* będący przystęp do *Przedmieścia* rokofszanom otworzywszy im fortkę ku *Widiniowi* ułatwili, Basza się zatył z ludźmi swoimi co tchu do fortecy całnąć musiał, podczas tey reterady dostał się Aga Janczarow w ręce rokofszanom, którzy chcąc Baszę do ugody nakłonić, rzeczzonego Agę dnia 4go Września nago do słupa przywiązali, i tak przez cały dzień podczas naywiększego upału stać musiał, że ledwie od pragnienia nie umarł, Basza się jednak tym okrucieństwem utraścić nie dał, owtżem potężnie między nich z armat strzelać kazał, — Dnia 4 Września o 10. godzinie odważyli się rokofszanie fortecę z trzech stron atakować, ale nic nie wkorali, Dnia 5. i 6. znowu ponowili Atak, lecz nadaremnie.. że im tedy już żywności i Ammunicyi nie dostaie, posłali do Baszy prosząc go, żeby im przynajmniej na przedmieściach spokojnie mieszkać pozwolił, na to im Basza odpowiedział, że ich tak długo ścigać i prześladować będzie poki się nie rozeydą. — na powtórny prozbę, żeby im w poblizłych wioskach przytulenia nie zabraniano, odebrali odpowiedź, że się w wioskach o 10 mil od *Belgradu* mieścić mogą, iednak się ich w iedney wsi więcej iak 20. znaydować nie powinno. Przytali na to rokofszanie, a Basza im przyrzekł, że za niemi do Wielkiego Sultana napisze, iakoż w samey istocie napisawszy list za niemi do Cesarza, oddał go rokofszanom, żeby go oni sami do *Stambułu* posłali, sekretnie iednak wysłał swoje listy przez *Orsowę* do Cesarza wiernie donosząc o wlystkim — Tak długo tedy niby Armistycium między

dzy Baszą i Rokofzanami trwać będzie, poki rezolucya ze *Stambułu* nie przydzie, — Basza oczekuje 600 ludzi na pomoc z *Zwornik*, którzy iak tylko nadeyda, zapewne na rokofzanow uderzy. — *Kara Hassan* wodz tych rokofzanow, iuz podczas buntu w roku 1784, który był *Deli Achmed* w Belgradzie podniosł, był Komendantem Malkontentow, i trzy dni się z kolegami swemi *Deli Achmed* i *Kara Ismail* w pewney piwnicy bronil, poki się sposobność nie zdarzyła ucieczką ratować życie.

Z P R U S.

Pewne wiadomości od Armii Pruskiej.

Dnia 30go Sierpnia stanęło Woysko Pruskie pod fortecą *Verdun* przy którym się sam Krol Jegomość i Xiąże Brunświeckie znajdował — na gorze *St. Michel* 2000. krokow od fortecy odlegley, z ktorey całą fortecę widać, zowiono część kawaleryi, oboz zaś na pagorkach między *Fleuri* i *Grande Bras* rozłożono, przez cały dzień strzelano z fortecy lecz na daremnie — Dnia 31go Sierpnia zaraz na świtaniu zrobiono pod *Charny* most z pontonow na rzece *Maas* i całą Brygadę Generała *Wittinghof*, Regiment *Bayroyth*, pierwszy Batalion od Regimentu *Eben*, dwa Bataliony Regimentu *Legat* i *Szenk* tudzież iedną Bateryą na tamtą stronę rzeki przeprawiono, tym korpusem komenderował Generał Hrabia de *Kalkrayt* mając zlecenie, fortecę z tamtej strony rzeki *Maas* opasnąć, i całą okolicę do *Clermont* obserwować. — O 7. godzinie wieczor zrobiono trzy Baterye, iedną na gorze *St. Michel*, drugą przed obozem Xięcia de *Hohenlohe*, a trzecią przed obozem Generała *Kalkrayt* — o 11. godzinie w nocy zaczęto razem z tych Bateryi aż koło godziny 1szej do fortecy prażyć, przez co się w kilku miejscach ogień zaiął, od 1. aż do 3. godziny przestano strzelać dla oszczędzenia amunicyi na dzień przyszły, nadedniem znowu aż do godziny 7.

z ra-

z rana osobliwie z góry *St. Michel* fortecy dokuczano, nie żałował także i nieprzyaciół kul i prochu, a podobno by nam był znacznie szkodliwy, gdyby nie był musiał pod górę strzelać — Dnia 1. Września o 1szej godzinie po południu posłano Majora *de Hompetzsch* do Komendanta fortecy z uwiadomieniem, żeby się w przeciągu 24. godzin namyslił, czyli się chce poddać, lub nie — dopiero o 7. godzinie powrócił rzeczony Major z odpowiedzią Komendanta na piśmie, że się przez ten czas poradziwszy się Muncypalności namysli, wszystkie zatym przygotowania do formalnego ataku fortecy na dzień następujący odłożono. — Dnia 2. Września o 1. godzinie po południu przybył Oficer od Komendanta z trębaczem do obozu, i względem poddania się fortecy pod następującymi warunkami: żeby imo Garnizonowi wymaszerować, i 2do cztery własne regimentowe Armaty z sobą zabrać pozwolono, traktować zaczął, podpisawszy te punkta kapitulacyi, zaraz Generalowi *de Kalkrejt* odebranie fortecy zlecono, który o 3. godzinie otoczony Deputacją naprzeciw niemu wysłaną przy okrzykach obywateli: *Vive le Roy de Prusse* do miasta wiechał, a udawszy się na Ratusz, gdzie cała Muncypalność i nayprzedniejszy Oficerowie zgromadzeni byli, Komendę nad miastem odebrał. — 3 Bataliony Woluntaryuszow francuskich spokojnie wymaszerowały.

Korpus Generała *Clerfeit* ciągnie ku *Stenay*. *Theonville* Xiążę *de Hobenlohe Kirchberg* opasał, co godzina tedy oczekujemy wiadomości o poddaniu się tej fortecy.

Z RZESZY NIEMIECKIEJ.

Pewne wiadomości.

Dnia 7. Września podał Xiążę Elektor Moguncki Zgromadzeniu Stanow Rzeszy Niemieckiej w *Regensburgu* Dekret Nadworny Cesarzowski z 14 Allegatami tyczący się nieprzyaciół-

cielskich kroków Francyi przeciw Rzeszy Niemieckiej, tudzież względem prawideł, podług którychby w tey mierze postąpić sobie należało, W tym Dekrecie komunikuie Cesarz Jegomość Zgromadzeniu Stanow odpis Krola Francuskiego pod 15. Lutego r. b. na List od świętey pamięci Najiaśnieyszego Leopolda II. w Interesie Xiążąt Alzacyi dnia 10 Grudnia przeszłego roku pisany, wraz z zażaleniami począwszy od Mieścia Kwietnia 1791 roku przeciw Francyi wniesionemi, i uwiadomia Zgromadzenie o tym wszystkim, co się w tey okolicznosci dotąd między Francją i Rzeszą Niemiecką stało. Dalej oświadcza, że się Niebożczyk Cesarz zawsze i iak naytrofkliwiey dobrą przyiaźń i sąsiedztwo z Francją utrzymywać starał, a względem Emigrantów francuskich takie był uczynił rozporządzenie, które nawet Francya pochwaliła. — Wcale inaczey postąpiła sobie Francya, gdy zamiast zaspokoienia pokrzywdzonych Stanow Alzacyi w rzeczonym odpisie szczupłą tylko bonifikacją deklarowała — gdy wszelkie przeciw temu nadwreżeniu praw Stanow Elzackich czynione remonstracye z pogardą prawa natury i Narodów odrzuciła — gdy bezprawnych z uszczerbkiem pogranicznych Narodów nie przestała czynić rozrządzeń — gdy przez zarazliwe pisma poddanych Rzeszy Niemieckiej do buntow poduzścić usiłowała — gdy dotąd ieszcze panująca we Francyi fakcya wszelki prawny porządek w sąsiedzkich kraiach obalić stara się — gdy trzy Armie, każdą z 50000 złożoną nad granicą Rzeszy Niemieckiej właśnie w tym czasie zebrała i postawiła, kiedy Emigrantom francuzkim szukającym w Niemczech schronienia broń złożyć nakazano — gdy z powodu, że Cesarz Jegomość za pokrzywdzonymi Stanami Alzacyi podług swego obowiązku obstawał, Królowi na ten czas Węgierskiemu i Czeskiemu wojnę wypowiedziawszy, natychmiast wojsku swemu w Cyrkuł Burgundzki, i w Cyrkuł gornego Rhenu mianowicie zaś w Xięstwo Bazyleyckie po nieprzyiacielsku wtargnąć kazala, a tym samym wojnę przeciw Rzeszy Niemieckiej istotnie rozpoczęła, przez co Cesarz Jegomość wraz z Królem Jegomością

ścią Pruskim przymuszoni zostali z woyskiem swoim na pomoc Rzeszy Niemieckiej pośpieszyć, i ją przeciw gwałtowney napaści z strony Francyi zaślionić: zaczyn Cezarz Jegomość w niezawodney nadziei, że się Nayiaśnieysza Rzesza Niemiecka ku wspólney obronie tych Izrodków chwycić zechce, któreby zuchwałość Francyi poskromić, wszelkie niebezpieczeństwo odwrócić, pokrzywdzonym Stanom zupełne zaspokojenie wyjednać, pokoy trwały i bezpieczeństwo na przyszłość utwierdzić potrafiły, następujące punkta do spieszney rozwagi zgromadzonym Stanom podaje.

1mo. Czyliby, gdy Francya przeciw Rzeszy w famey istocie już wojnę rozpoczęła, wzajemnie Francyi Imieniem Cezarza Jegomości i Nayiaśnieyszey Rzeszy Niemieckiej wojnę wypowiedzieć należało.

2do. Czyliby to wszystko teraz odwołać nie potrzeba, cokolwiek dawniej Francyi przez traktaty warowano, zwłaszcza że Francya teraz wszystkie ugody zwała.

3tio. W przypadku wypowiedzenia wojny Francyi czyli podług praw Rzeszy *Triplum* Woyska iak nayspieszniej przeciw Francyi zebrane bydź nie powinno.

4to. Coby względem Komendy nad Woyskiem i względem uprowiantowania onegoż, tudzież

5to. Względem ustanowienia powszechney Kassy, i wspólnych kontrybucyi postanowić potrzeba.

6to. Czyliby poddanych Rzeszy Niemieckiej w Cywilney lub woyskowej służbie we Francyi będących natychmiast ztamtąd odwołać, a wywoz koni, broni, amunicyi i żywności z krajow Rzeszy do Francyi pod surową karą zakazać nie należało.

7mo. Coby względem Korrespondencyi i handlu z Francją postanowić, i

8vo. Czyliby od sprzymierzonych z Rzeszą Niemiecką ścisłego zachowania Neutralności żądać potrzeba.

Ze zaś zwłoka czasu powszechnemu i prywatnemu Dobru niebezpieczeństwem grozi, więc się Cesarz Jegomość nieochybnie spodziewa, iż Panowie Elektorowie, Xiążęta i Stany Nayiaśnieyszey Rzeszy Niemieckiey przełożone tutaj Punkta iak nayrychley na rozwałę wezmą, i swoje *Resultatum* przyspieszą.

Z *Regensburga*. Dnia 3. Września Iak tylko Posel Króla Jegomości Pruskiego Hrabia de *Görz* zlecenie swego Monarchy Zgromadzonym Stanom oznaymił, że ma o oddalenie Posła francuzkiego Pana de *Caillard* u Stanów nalegać, zaraz iednomyślna na to nastąpiła zgoda, i tym końcem Pana de *Herlayn* Sekretarza Legacyi odedworu Xięcia Elektora Mogunckiego z tą rezolucją do nadmienionego Posła wysłano, który przyjąwszy Pana *Herlayn* bardzo grzecznie, wyznał, iż on to sam uznaie, że przytomność iego na seymie z stanem teraznieyszym rzeczy bynaymniey pogodzić się nie może, nie myśląc iednak do oyczyzny powrócić, życzyłby sobie prywatne życie w *Regensburgu* prowadzić.

Posel francuzki u Dworu Xięcia Palatyna Rhenu Pan de *Assigny* dowiedziawszy się o przyaresztowaniu Króla francuzkiego dnia 10. Sierpnia, sam dobrowolnie Urząd Posła złożył, i żeby mu prywatne życie w *Monachium* prowadzić pozwolono, prosił.

Z *Frankfortu*. dnia 6. Września. Dzisiaj w nocy przejeżdżający tędy Pruski Kuryer przyniósł tę pocieszoną nowinę, że się miasto i forteca *Verdun* dnia 1. Września Prusłakom

po

po krótkim oblężeniu poddało, najpierwsza Bomba trafiła do Rezydencyi Gubernatora, który się jeszcze przed poddaniem miasta zastrzelił, Garnizonowi wolno wymarszerować pozwolono, Król Jegomość Pruski dnia 2. Września już się w dobytym Mieście znajdował.

Z F R A N C Y I.

Pewne wiadomości.

Minister Departamentu Wojskowego uwiadomił Nar. Zgromadzenie o poddaniu się Fortecy *Longwy* następującym sposobem: Ta twierdza będąc podług reguł sztuki wojennej utortyfikowana poddała się po oblężeniu przez 15. godzin, które jeszcze przerwane było, kiedy nieprzyjaciel zajmujący się w mieście ogień postrzegł, po ugazzeniu ognia zaproponowali Administratorowie Muncypalności poddanie fortecy, Komendant wezwawszy do porady Garnizon łatwo go do poddania się nakłonił, podpisano potym punkta Kapitulacyi, Wojsku pozwolono spokojnie wymarszerować, Oficerowie przyrzekli uroczyście podczas terażniejszey wojny przeciw Królowi Pruskiemu nie wojować — To jednak osobliwsza, że od tychże Oficerow przyrzeczenia wymagano, iż także przeciw Królowi Francuskiemu wojować nie będą.

Proponował potym Pan *Cambon*, i ten projekt przyjęty został, żeby na obronę Paryża 30000 zbroynych obywatelow wezwać — żeby broń i Armaty znajdujące się w *Rochefort* i *Brest* do Paryża sprowadzić — żeby wewnętrzne Departamenta do tego nakłonić, aby broń, którą między nie rozdano, w terażniejszym niedostatku broni pogranicznym Departamentom odstąpiły. Odnowiono także prawo stanowiące karę śmierci na tych, którzy w Mieście od nieprzyjaciół opasanym o poddaniu się choć wzmiankę uczynią. Na-

koniec dekretowano, iż nawet *Gens d'Arme* do służby wojskowej wzięci być mają.

Dnia 27. z rana Doniosł Minister Departamentu Wojskowego listownie Nar. Zgromadzeniu, iż Generałowi *Luknerowi* zlecił, żeby nad garnizonem, który fortecę *Longwy* nieprzyjacielowi poddał, *Krigsrecht* trzymał — Deputat Nar. Zgromadzenia Pan *Aubert*, który jest Podpułkownikiem w Regimencie *Bourbonois* stojącego pod nowym *Brayfakiem* prosił o pozwolenie poiechania do armii, ale go nie otrzymał — Po dług zdania Kommissyi Prawodawczey dekretowano; iż wszystkie Sessye Administracyi wydziałowych publicznie odprawiać się mają, osobliwze iednak i nadzwyczajne wyjąwszy przypadki. — Obywatele pewnego wydziału Paryzkiego stanawszy osobliście przed kratkami oznaymili Nar. Zgromadzeniu, że chorągiew, którą im był zdrayca Oyczyzny *la Fayette* darował, spalili, frendzle złote od teyże chorągwi iako prawdziwi patryoci w podarunku ofiarując ie na skarb pospolity przynieśli — długo się o to sprzeczano, czyli te frendzle przez *la Fayette* strefnione i sprofanowane do skarbu przyjąć lub nie, a lubo Pan *Charbier* twierdził, że się ta nieczystość w ogniu wypali, postanowiono iednak, żeby tych frendzli nie przyjąć — czytano potym raport z *Sarlouis* w jakim się stanie obrony ta forteca znayduie, i że wojsko *Austryackie* pod *Merzig* nad rzeką *Sar* stoi; w drugim raporcie doniesiono Nar. Zgromadzeniu, że Generał *Farry*, który *Przedmieścia* pod *Courtray* podpałił, i za to się przed *Krigsrecht* miał stawić, z kraju zemknął. — Kommissarze do *Połnocney Armii* wysłani przysłali także swoy Raport z *Mezieres* 24. Sierp. datowany, w którym za Administratorami Departamentu nad rzeką *Aisne* przez Ministra suspendowanemi usilnie proszą, lecz Nar. Zgromadzenie na tę prozbę nic nie uważało. — Na teyże Sessyi dokonczono Dekret względem lenności — konie emigrantow w kraju pozostałe skonfiskowano, i dla woyska przeznaczono. — Radzie wykonawczey zlecono, żeby ludziom, których bądź
w kra-

w kraiu bądź za granice w potrzebnych posyła sprawunkach paszporty dawała.

Dnia 28. na Sessyi porannej ułożono Dekret względem sprowadzenia broni — czytano różne listy na pochwałę Nar. Zgromadzenia — odbierano patryotyczne ofiary — między innymi komedyanci i komedyantki pewnego Teatru w Paryżu przyszedłszy przed kratki Nar. Zgromadzenia 400 Liwrow w podarunku przynieśli — *Una cosa rara!* — Z powodu żalu, że tak mało słyhać o wojskach francuzkich, i gdy przełożono, iż to ztąd pochodzi, że Ministrowie nie mają władzyłożyć potrzebnych wydatków na utrzymanie tey korespondencyi, wyznaczono Milion na ten koniec, i tyle drugie na expens nadporządkową. — Zapadł potym Dekret, że dzieci, skoro tylko z małoletności wychodzą, nie są obowiązane pod władzą rodziców zostawać — Postanowiono także napisać do Departamentów Połnocnych, którym teraznieysza woyna naybardziej spustoszeniem grozi, żeby tamteysy obywatele nadziei nie tracili, ponieważ się cały kray za nimi za ich żony i potomstwo uymie, i wszystkie poniesione szkody sówicie nadgrodzi — Podczas tey Sessyi przybyli do Nar. Zgromadzenia Kommissarze, którzy byli do Centralney Armii posłani, czyniąc tedy zadofyć swemu zleceniu donieśli Nar. Zgromadzeniu, że ich za sprawą Pana *la Fayette* w Sedan przytrzymano i znieważano, po ucieczce iednak tego zdraycy znowu na wolność wypuśczone — że ucieczka iego wielką odmianę w umysłach ludu sprawiła — że iuż wszystko do wzniecenia przeciwney Rewolucyi ukartowane było, lecz ucieczka iego dopiero biednym otworzyła oczy, a zatym że wszystkie rzeczy nadspodziewanie pomyslnieyszy teraz wzięły obrot — że w armii wielkie zamieszanie i nieład załali, a zatym że nayprzód żywność dla wojska obmyślić musieli — że fabryka na broń w *Charlesville* prawie ze wszystkim iest zdezolowana — że więkfsza część Oficerow w Armii pod *Mauson* obozuiącey z ucieczki Pana *la Fayette* smutek i posępność iakąś

kaś pokazywała — że *Marechal de Camp Dangeſt* komendę nad Armią objął — że prości żołnierze pałają prawie chęcią spotkania ſię z nieprzyjacielem — że ſię w *Stenay* o odebraniu fortecy *Longwy* dowiedzieli, przy *Centralney* iednak armii ani o *Auſtryackim* ani o *Pruskim* Woysku ielzcie ſlychać nie było. — Poźniey donieſiono *Nar. Zgromadzeniu*, że *Montmedy* i *Stenay* gdzie ſię naywiększe magazyny namiotów, ſukien, i wodki znayduią, wkrótce od zbliżającego ſię woyska nieprzyjacielskiego atakowane będą, i że te twierdze nie ſą w ſtanie bronienia ſię długo &c. — ztąd tedy wziął Pan *Lecoindre* pochop winowania przeſzłego woiennego *Miniftra* Pana *Narbone*, a Pan *Cambon* uwiadomił zgromadzenie o pewnym ſekretnym funduſzu, z ktorego Pan *Narbone* 28000, Pan *de Grave* 20000, a Pan *Laſard* 40000 *Liwrow* brali, i na ſwoie potrzeby potajemnie obracali.

Odebrawſzy wiadomość, że *Prufacy* *Verdun* oblegli, zwołano wſzyſtkich *Paryſkich* obywatelów do broni — gdy ſię tedy na ten powiſzechny odgłos poſpolſtwa ze wſzyſtkich ſtron ſchodzić i w kupy zbierać zaczęło, uradziły niektore hufce między ſobą, że wprzod nim z *Paryża* przeciw nieprzyjacielowi wymaſzerują, *Nieprzyjaciół* *Oyczyzny* w ſamym *Paryżu* znaydujących ſię wygubić, i gdy *Sędziowie* w ukaraniu oſob o ſpiſek przeciw *Narodowi* oſobliwie od dnia 10 *Sierp.* obwionych powoli ſobie poſtępią, więzienia wyłamać, i tych zdrajców *Oyczyzny* wytępić należy. — Dnia 2go *Wrzeſnia* przyſzedłszy wieczorem niektórzy obywatele przed kratki *Nar. Zgromadzenia* oznaymili o tym przedſięwzięciu wſciekłego *Poſpolſtwa* proſząc, żeby *Rząd* tey okropney ſcenie ſkutecznie zapobiegł — wyznaczyło zaraz *Narod. Zgromadzenie* z pomiędzy ſiebie 12 *Kommiſſarzew*, ktorzy ſię natychmiąſt do wſzyſtkich więzien udać i tam wſzelkim gwałtom zapobiec mieli, lecz to wſzyſtko iuż zapozno było, wyſłani bowiem *Kommiſſarze* zaſtali wſzyſtkie ulice aż ku opactwu zbroynym ludem napelnione, i lubo poſpolſtwa do zachowania

nia

nia się w spokoyności dzielnie namawiali, nie mogąc iednak rozziufzonego tłumu uspokoić, własnego życia niebezpieczeństwem ustraszeni wrocić się musieli, sam Prukurator *Mamuel*, którego alias Pospolstwo iak Bożka iakie^o poważało, ledwie co się z życiem z tłumu wymknął. — Podzieliła się potym cała zgraia na różne hufce, ieden z nich udał się ku klasztorowi karmelitów, gdzie dopiero od 29go Sierpnia kilka set nieprzyjętych Xieży zamkniętych było, z których przeszło 200 osób bez wszelkiej litości i miłosierdzia zamordowano, przy wielu znaleziono kartki z choregiewką, krzyżem i napisem *Miserere mei Jesu*, te kartki iak powiadaia, za hasło tym nieszczęśliwym służyć miały. — Podobnym sposobem dostawczy się Pospolstwo do więzienia na opactwie, w domu karności, w *Bicetre*, *Chatelet*, *Conciergerie*, i innych, sąd z 12 lub 16 osób wyznaczyło, który zapytawszy się więźnia o przyczynę jego Aresztowania, ieden z sędziow położył rękę swoją na głowie aresztanta, i pytał się przytomnych: czyliż można bez naruszenia sumnienia tego więźnia na wolność wypuścić? to słowo wypuścić znaczyło wyrok śmierci, a gdy Pospolstwo odpowiedziało, że można, zaraz takiego więźnia dzidami zakluto, lecz gdy zawołano, niech żyje narod, aresztant uwolniony został. — Tego dnia przeszło 400 osób stało się ofiarą zaiadłości pospolstwa — w więzieniu na opactwie cały sztab szwajcarow, w domu karności wielka liczba osób podobnego doznały losu — w więzieniu *Bicetre* wielu, którzy Assygnaty fałszowali, zabito — Xieźnie de *Lamballe* po długich Inkwizycjach w więzieniu głowę ucięto, i iey nagie ciało po ulicach włożono — *Madame de Tourfelle* Ochmistrzynią Krolewicza zabito, corka iey iednak panienka w 10 roku, i Pani *de St. Price*, która w ciąży była, szczęśliwie śmierci ufzły. — Do liczby tych krwawych ofiar należą Panowie *de Montmarin*, z których ieden był Exministrem, a drugi Gubernatorem w *Fontainebleau*, *Abbe Lenfant*, Pan *de Pastignac*, Pan *Fontenay* i inne znakomite osoby — Trupy zabitych ludzi przyniesiono do *Pont-Neuf*, tam ie rewidowano, a znalezione przy

przy nich rzeczy w osobnym miejscu schowano — Wszystkich dłużników uwolniono, a oprócz tych nikomu prawie nieprzepuszczono.

Podczas tego fatalnego rozruchu szczęściem przecie więzienie, w którym się teraz Krol z familią swoją znajduie ocalało, a to tym sposobem. Pan *Pethion* i Pan *Manuel* udali się zawczasu do rzeczzonego więzienia, a widząc, że się niebezpieczeństwo co raz bardziey wzmaga, pisali do Narod. Zgromadzenia radząc, iż podczas tego rozruchu nic lepszego nie będzie, iak gdy Krol z familią do Narod. Zgromadzenia przeprowadzony zostanie. Wyślano tedy 6 Kommissarzow do więzienia *Temple*, którzy znajdujące się tam osoby przeciw wszelkim gwałtom bronić miały — co więkza, Wydział Paryski *du Marais* z pomiędzy innych nayspokoiniejszy postanowił na ratunek Krola pospieszyć, gdyby do gwałtownych krokow przyiść miało — iednakże straż wieży tego więzienia i flugi Krolewskie do aresztu zapakowano.

Właśnie podczas tego rozruchu przyprowadzono 15. osob z obozu pod *Soissons* o ucieczkę podeyrzanych, rozziuzone polspolstwo zaraz się na nich rzuciło, i na miejscu ich zamordowało. — Obawiano się przeto, żeby z więziami w *Orleans* podobnymże nie postąpiono sposobem, i dla tego Narod. Zgromadzenie tych więźniow z tamtąd do Zamku w *Saumur* przeprowadzić rozkazało.

Woyska Mocarstw sprzymierzonych przeciw Francyi co raz się bardziey ku Paryżowi zbliżaią — Francuski General *Dumourieur* zebrawszy woysko swoje ciągnie do *St. Menechould*, General *Kellerman* z drugiey strony z korpusem swoim do *Rheims* dąży, a General *Duboux* ruszywszy z obozu pod *Soissons* także tam śpieszy, żeby się razem złączywszy, batalią nieprzyjacielowi wydać mogli. — Podług Dekretow Narod. Zgromadzenia wszyscy obywatele do broni zdadni usłyszawizy
strze.

PA

izeg
Tow
z na
fzcz
na d
całą

Duch
Cech
ny G
teyfo
J. W.
Obrz